

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายในการจัดทำบริการสาธารณะด้านต่างๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ คือ กระทรวง ทบวง กรม การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค คือ การที่แบ่งการบริหารตามเขตการปกครองทั้งประเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน ส่วนกลางจึงแต่งตั้งข้าราชการไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ส่วนภูมิภาคนี้จะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ จังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้านแต่ละจังหวัดจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครองข้าราชการในจังหวัด แต่ละอำเภอจะมีนายอำเภอทำหน้าที่เช่นเดียวกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอคือ ผู้ที่ส่วนกลางแบ่งอำนาจหรือหน้าที่และดำเนินกิจการต่างๆ แทนส่วนกลางและสำหรับตำบล หมู่บ้าน ให้ขึ้นตรงต่อนายอำเภอตามการจัดระเบียบบริหารงานตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และส่วนที่สาม คือ การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น คือ การจัดระเบียบบริหารราชการที่ ให้ราษฎรมีอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารของตนเอง และตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นด้วยตนเอง ดังนั้น สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น จึงมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ผู้บริหาร จะดำเนินงานตามนโยบายที่แสดงไว้ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จึงถือหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยตรง (หกวณ ชูเพ็ญ. 2546 : 11)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นภายในตำบล ซึ่งแต่เดิมมีสภาพเป็นสภาตำบลที่มีบทบาท และอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างจำกัด ประกอบกับมีจุดอ่อน คือการไม่มีงบประมาณและบุคลากรเป็นของตนเอง จึงมีผลทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในตำบลเป็นไปด้วยความล่าช้า ค่อยประสิทธิภาพไม่ทันต่อการเติบโตของชุมชนในเขตเมือง ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ เช่น เทศบาลกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา (กรมการปกครอง. 2539 :8) ดังนั้น รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อใช้ในการที่จะกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับพื้นฐาน คือ “ตำบล” เพื่อเป็นการสร้างรากฐานของระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานระดับตำบลและเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับตำบลให้เกิดความคล่องตัว รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีทรัพยากรในการบริหารงาน ไม่ว่าจะเป็งบประมาณหรือบุคลากร เป็นของตนเองอย่างพอเพียง ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นทั่วประเทศ

การดำเนินการกระจายอำนาจลงสู่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ซึ่งมีบทบัญญัติที่เป็นการวางพื้นฐานและเป็นตัวเร่งให้เกิดการปฏิรูปเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ กล่าวได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เปิดโอกาสให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ สามารถเพิ่มศักยภาพในการปกครองตนเองทั้งในด้านการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การจัดการ การบริหารงานบุคคลการเงินการคลังและอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยการส่งเสริมให้มีการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ไม่ให้รัฐบาลกลางตรากฎหมายในลักษณะที่เป็นการควบคุมท้องถิ่นจนขาดความเป็นอิสระที่จะบริหารงานเพื่อสนองความต้องการของประชาชน นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายที่มีความสำคัญอีกฉบับหนึ่ง คือ “พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542” ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2542 กฎหมายฉบับนี้ถือได้ ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากได้มีการกำหนดสาระสำคัญในการกระจายอำนาจทางการคลัง โดยกำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 4 ปี คือ ภายในปี 2547 แต่ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อม ให้ขยายเวลาเป็น 10 ปีหรือภายในปี2553 องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นหน่วยการปกครองขั้นพื้นฐานของรัฐบาล ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 (มาตรา 40) โดยการยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้ในปีงบประมาณ ที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท โดยไม่รวมเงินอุดหนุน และใน พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (มาตรา 43) ได้ยกฐานะให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการ

ส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (กรมการปกครอง. 2539 : 137 - 138)

อย่างไรก็ตามหลังจากมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา องค์การบริหารส่วนตำบล ประสบปัญหา อุปสรรคและข้อจำกัดในการบริหารงานหลายประการ เช่น ขาดงบประมาณในการบริหารงาน ซึ่งทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในพื้นที่ชนบทห่างไกลมีรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายต่างๆตามอำนาจหน้าที่ข้างต้น ขาดความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ขาดความเข้าใจในเรื่องกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับและหนังสือสั่งการ ปัญหาความขัดแย้งในองค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏว่าความขัดแย้งในการบริหารงานในด้านต่างๆของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่เสมอ ความขัดแย้งระหว่างประธานกรรมการบริหารและประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ความขัดแย้งระหว่างสมาชิกสภาและกรรมการบริหาร ความขัดแย้งระหว่างกรรมการบริหาร สมาชิกสภาและ พนักงานส่วนตำบล ปัญหาการทุจริต ประพฤติมิชอบ พบว่า ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วนยังขาดคุณธรรมและความสัตย์ปฏิบัติงาน ไม่ถูกต้องตามระเบียบหรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตในรูปแบบต่างๆ จนมีการร้องเรียนจากกลุ่ม องค์กรต่างๆและประชาชนไปยังอำเภอ จังหวัดและส่วนกลาง (สถาบันดำรงราชานุภาพ และกรมการปกครอง. 2539 : 3-5) ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลถึงองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ดด้วย

นิติกรเป็นบุคลากรที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล และปฏิบัติงานเป็นพนักงานส่วนตำบล มีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายด้านต่าง ๆ เช่น การร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติม กฎระเบียบ และข้อบังคับ การสอบสวนตรวจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับวินัยพนักงานส่วนตำบล การร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ การวินิจฉัยปัญหากฎหมาย การดำเนินการทางคดีการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง จัดทำนิติกรรมหรือเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย พิจารณาตอบข้อหารือปัญหากฎหมายและการปฏิบัติทางกฎหมาย ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่านิติกรเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่การบรรจุแต่งตั้งบุคลากร การใช้จ่ายเงินงบประมาณ การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงการบริหารงานของฝ่ายบริหารที่ต้องเป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่วางไว้อย่างเคร่งครัด นอกจากนี้นิติกรยังเป็นบุคคลที่ดำเนินการทางด้านกฎหมายไม่ว่าจะเป็นรับเรื่องราวร้องทุกข์ การร้องเรียนและการฟ้องร้อง ซึ่งในปี พ.ศ. 2552 มีเรื่องร้องเรียนและฟ้องร้องเกี่ยวกับการบริหารงานของ

องค์การบริหารส่วนตำบลภายในจังหวัดร้อยเอ็ดกว่า 300 เรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย, 2552 : 3) จึงกล่าวได้ว่านิติกรเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานทุกเรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงสามารถมองปัญหาและเข้าใจปัญหาด้านการบริหารงานเป็นอย่างดี ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นนิติกรองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีความสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นของนิติกรเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษานี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำเสนอปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ดต่อผู้บริหาร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและนำไปปรับปรุงพัฒนาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนิติกรเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิติกร จำแนกตามเพศ และระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของนิติกรต่อปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

สมมุติฐานการศึกษา

1. ความคิดเห็นของนิติกรเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
2. นิติกร จำแนกตามเพศและระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้ศึกษาได้นำปัจจัยในการบริหาร 4 M's ซึ่งประกอบด้วย บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการบริหารจัดการ (Management) (สมพงษ์ เกษมสิน. 2533 : 28) มาปรับปรุงเป็นเนื้อหาในการศึกษา ดังนี้

- 1.1 ปัญหาด้านบุคลากร
- 1.2 ปัญหาด้านงบประมาณ
- 1.3 ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์
- 1.4 ปัญหาด้านการบริหารจัดการ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการศึกษา ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นิติกร จำนวน 110 คน จากองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด 110 แห่ง

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คำนวณจากประชากร โดยใช้สูตรการคำนวณของ ยามาเน (Yamane. 1973 : 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 87 คน

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกเป็น

4.1.1 เพศ

4.1.2 ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของนิติกรเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด 4 ด้าน ดังนี้

4.2.1 ด้านบุคลากร

4.2.2 ด้านงบประมาณ

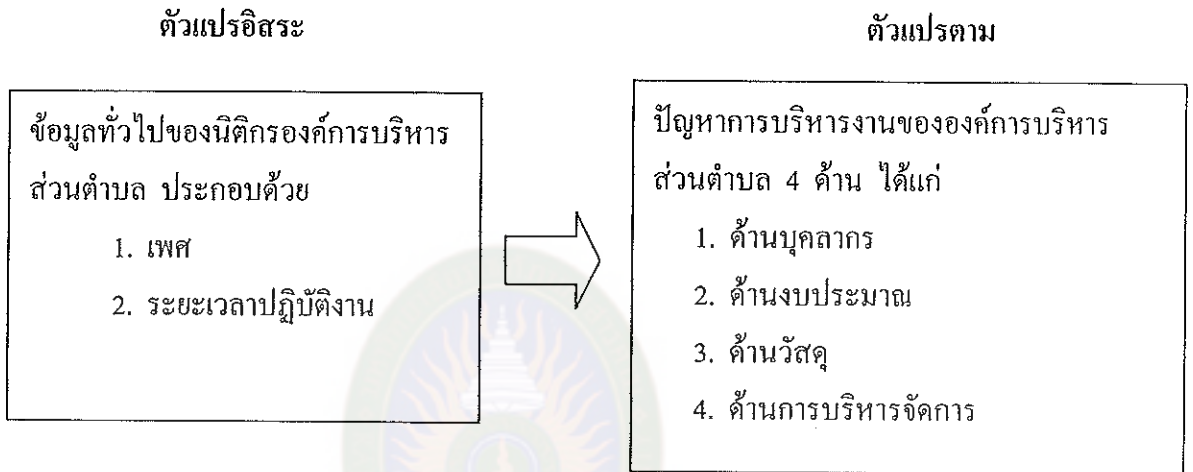
4.2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์

4.2.4 ด้านการบริหารจัดการ

5. ระยะเวลาในการศึกษา ใช้เวลาในการศึกษาระหว่าง เดือนมีนาคม ถึงเดือน พฤษภาคม 2553

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษา ความคิดเห็นของ
 นิติกรเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด
 ผู้ศึกษาได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง
 ที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537
 ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 87 แห่ง
2. นิติกร หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น ร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติม
 กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ทำนิติกรรม พิจารณาวินิจฉัย ปัญหากฎหมาย การสอบสวน ตรวจสอบ
 พิจารณาคำเนิการเกี่ยวกับวินัย และการร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ รวมถึงการดำเนินการทางคดี
 พิจารณาตอบข้อหาหรือปัญหากฎหมายและการปฏิบัติทางกฎหมาย ติดตามและประสานงาน
 การดำเนินคดี ตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่างๆเกี่ยวกับงานในหน้าที่ และปฏิบัติงานอื่นที่
 เกี่ยวข้องในการนี้ ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง นิติกรผู้ปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งนิติกรในองค์การ
 บริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 87 คน

3. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน หมายถึง ช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานหรือองค์กร ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึงระยะเวลาในการปฏิบัติงานตำแหน่งนิติกรของนิติกรองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยกำหนดระยะเวลาเป็นจำนวนปี กรณี เศษของปี ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ให้ถือเป็น 1 ปี

4. ปัญหาในการบริหารงาน หมายถึง อุปสรรคหรือปัจจัยที่ขัดขวางความสำเร็จในด้านการบริหารงาน ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

4.1 ปัญหาด้านบุคลากร หมายถึง อุปสรรคหรือปัจจัยที่ขัดขวางในการบริหารงานด้านบุคลากร ดังนี้ การสรรหามบุคลากรไม่เป็นระบบ การบรรจุบุคลากรไม่ตรงตามสายงานที่ปฏิบัติ การฝึกอบรมบุคลากรไม่ต่อเนื่อง จำนวนบุคลากรไม่เหมาะสมกับภารกิจ วุฒิการศึกษาของบุคลากรไม่สอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติทุกตำแหน่ง บุคลากรปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ บุคลากรไม่กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และบุคลากรไม่เข้าใจในระเบียบการปฏิบัติงาน

4.2 ปัญหาด้านงบประมาณ หมายถึง อุปสรรคหรือปัจจัยที่ขัดขวางในการบริหารงานด้านงบประมาณดังนี้ งบประมาณของหน่วยงานไม่ได้รับการจัดสรรอย่างเพียงพอ การเบิกจ่ายงบประมาณไม่ถูกต้องตามระเบียบ การใช้งบประมาณไม่เป็นไปตามข้อบัญญัติงบประมาณขององค์กร การจัดซื้อจัดจ้างไม่ถูกต้องตามระเบียบ งบประมาณที่ได้รับ ไม่มีความสมดุลกับภารกิจ และการควบคุมการใช้งบประมาณไม่เป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ

4.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ปัญหาหรืออุปสรรคหรือปัจจัยที่ขัดขวางในการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์ ดังนี้ การวางแผนการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ไม่กระทำล่วงหน้า การแยกประเภทวัสดุอุปกรณ์ไม่ชัดเจน การจัดตั้งคณะกรรมการจัดวัสดุอุปกรณ์ไม่เป็นไปตามระเบียบ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ การควบคุมการจัดซื้อจัดจ้างไม่ถูกต้อง มีการจัดทำทะเบียนวัสดุอุปกรณ์ไม่เป็นปัจจุบัน การรายงานการใช้วัสดุอุปกรณ์ไม่ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และการจัดสรรงบประมาณจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ไม่เหมาะสม

4.4 ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง ปัญหาหรืออุปสรรคหรือปัจจัยที่ขัดขวางในการบริหารงานด้านการบริหารจัดการ ดังนี้ มีการวางแผนการบริหารไม่เป็นระบบ ไม่มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง การกำหนดควิสัยทัศน์ในการบริหารงานไม่ชัดเจน การบริหารงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ไม่มีการรับฟังความคิดเห็นจากพนักงาน

อย่างสม่ำเสมอ การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เป็นระบบ ไม่มีการประเมินผล การปฏิบัติงานขององค์กรอย่างสม่ำเสมอ

ประโยชน์การศึกษา

1. ได้ทราบระดับความคิดเห็นของนิสิตต่อปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด
2. ได้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีเพศ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ต่อปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด
3. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาจะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลนำเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY